

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 1919, Rv II 15/19

Číslo: 49/1919

Právní věta:

Pokud neprovedl cessionář bez úspěchu sporu proti cessovi o zaplacení postoupené pohledávky, nemůže se proti cedentovi domáhati žalobou ani náhradního nároku, ani zaplacení původní pohledávky.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 11.02.1919

Spisová značka: Rv II 15/19

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K zaplacení svého dluhu 2 500 K postoupil B firmě A svou pohledávku, která mu ve stejné výši příslušela proti C. a zaručil se za její správnost a dobytost. Poněvadž C. byv o postupu zpraven a k zaplacení postoupené pohledávky vyzván, pohledávku tu firmě A, popíraje její správnost, nezaplátil, žalovala jej firma A na zaplacení. Řízení o této žalobě bylo dle § 190 c.ř.s. přerušeno a firma A podala, tvrdíc, že B v zahájeném sporu proti C správnost této pohledávky nedokázal, žalobu na zaplacení pohledávky proti B.

Prvý soud (krajský soud v Novém Jičíně) žalobu tuto pro tentokráte zamítl a uvedl ve svých důvodech:

Z vylíčeného děje vychází, že postup pohledávky se stal za účelem placení a že cessionářka, uplatňujíc své právo z cesse, chce zažalováním postoupené jí pohledávky dosáhnouti zaplacení. Poněvadž však nemůže v téže době požadovati zaplacení dvakráte, a to jak od cessa, tak od cedenta, musela žaloba řízená proti tomuto, býti pro tentokráte zamítnuta. V podstatě cesse, provázené zárukou za správnost a dobytost pohledávky, leží, že žalující firma musí dříve vyčkati právoplatného rozhodnutí o své žalobě podané proti C: teprve, až bude právoplatně rozhodnuto, že postoupená jí pohledávka proti C po právu není, bude se moci hojiti na žalovaném s poukazem na to, že se za správnost a dobytost postoupené pohledávky zaručil. Pro rozhodnutí této rozepře jest bezvýznamno, že žalující u příležitosti cesse prohlásila, že nemá chuti vésti proces s C. načež prý ji

žalovaný ujišťoval, že pohledávka ta jest nepochybná, správná a již dávno splatná a že C ji ihned, jakmile bude o cessi zpraven, zaplatí. Neboť přes to, že byl C o postupu zpraven, a přes to, že odmítl zaplacení, uváděje, že ničeho dlužen není, neodvolala žalující firma cessi a nežádala zaplacení na žalovaném, nýbrž, opírajíc se o nároky, které prý přísluší žalovanému a které jí byly postoupeny, žalovala naopak jako cessionářka cessa. Musí tudíž předem vyčkati, jak to se žalobou touto dopadne, neboť od toho bude teprve záviseti, zda a jaký nárok jí, pokud jde o postoupenou pohledávku, přísluší proti žalovanému. Slušelo proto tuto žalobu jako předčasnou pro tentokráte zamítnouti.

Odvolací soud (vrchní zemský soud v Brně) rozsudek tento v podstatě z týchž důvodů potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalující firmy.

Důvody:

Vzhledem k tomu, že žalovaný svou pohledávku proti C žalující straně úplatně postoupil a že následkem toho pro nedostatek nějakého zvláštního jiného ujednání ručí, přestav býti věřitelem svého dlužníka, podle § 1397 obč. zák. za pravost a dobytost této pohledávky, která postupem přestala býti součástí jmění postupitelova, jest pro rozhodnutí tohoto sporu úplně lhostejno, zdali postup byl proveden na místě zaplacení, nebo pouze za účelem zaplacení. Neboť v žádném z těchto důvodů nemůže cessionář proti cedentovi nastoupiti žalobou, ať už jde o uplatnění původní pohledávky neb o vymáhání náhradního nároku, dříve, dokud spor proti C-ovi jako postoupenému dlužníku neprovedl. Poněvadž postup zůstal v platnosti, jest jedině žalující firma jako cessionářka oprávněna, pohledávku jí postoupenou na dlužníka o postupu zpraveného dobývati, a dokud úplným provedeným tohoto sporu není zjištěno, že pohledávka postupitelova u C. jest nedobytná, jest rozhodování o žalobě, sloužící za podklad sporu, o němž tu jde, vyloučena. Poněvadž dle toho není opodstatněn dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci, bylo dovolání zamítnuto.